

AMIR KNEŽEVIĆ

SLOUGH - LONDON VLAKOVOZ

Ležim napušten od svih
(i da dodam – svi od jednog)
buljim u čisti mrak
koji se oko mene svija
i u njemu
srećem mačije oči

U njih pronicljive zurim
mutna voda, iza neona
voda bare, u kojoj
ni patke nit ina
živa stvora

Na toj mutnoj vodi
da se za Vječnost prikloni od
sunca, u sjeni žalosne vrbe
pluta moje očajno srce

(Nismo li svi dirnuti
prolaskom Vremena
dok plutamo u čamcima
od vlastite
rastegnute kože?)

Sad i mačka stade
brže od mirnoće

(Mramorna statua: mačiji kralj, golubica...)

Greblje

Evo je sad i ona bulji:
u mene
kroz mene posred mene dok se naginjem sav
u strahu
od ičije blizine
u sopstveni odraz u njezinim očima
da zavirim

(da provjerim svoju čistoću
derem kožu s lica – exposé ...)

Pa po stranicama Sanovnika
snova starijih no što se i sjećam
tražim: al ne mogu nigdje
svoje lice naći

<http://www.bosnawi.ba/ba/moj-gost/282-amir-knezevic-razumu-stranac>